

Historie Charity Prostějov (do roku 2011)

- Charita je milosrdná, často říkáme křesťanská, láska k bližnímu. Znamená také dobročinnost na jejím základě prokazovanou nebo organizovanou. Známa je především katolická charita, která působí ve všech zemích celého světa a pomáhá lidem v nouzi.
- O vznik a fungování katolické charity na Moravě se nejvíce zasloužil arcibiskup Antonín Cyril Stojan. Vznikly Svazy charity, jejich základními organizačními jednotkami se staly farní odbory charity zakládané v jednotlivých farnostech. V mnohých farnostech se charitní činností zabývali ještě před vytvořením této organizační struktury, a proto se tyto farní odbory charity nazývaly i jinak. V Prostějově vznikla již v roce 1911 organizace „Ludmila“ a v roce 1921 spolek „Marta“. Hlavním posláním bylo ve farnostech konat sbírky, které měly podporovat farní chudinské ústavy, sbírky a dary dále sloužily jako pomoc nezaměstnaným a lidem v nouzi. V Prostějově byla do 30. let min. století soustředěna charitní pomoc hlavně pro opatrovnu, na nemocnice a na ošetřování nemocných v domech.
- „Ludmila“ Spolek katolických paní a dívek v Prostějově byla založena z podnětu faráře Karla Dostála Lutinova. Již po roce svého působení se podařilo zřídit „Dětskou útulnu“ v propůjčeném domě se zahradou rodiny Wichterlů v dnešní Svatoplukově ulici. V útulně byly přijímány děti do 6 let z nejchudších dělnických rodin. V roce 1915 byla při útulně dětí otevřena i pracovna dívek pro ženské ruční práce, která musela být ale pro nedostatek otopu v roce 1917 uzavřena.
- Sdružení katolických paní a dívek „Marta“ v Prostějově založil rovněž prostějovský farář K. D. Lutinov. Sdružení mělo být původně odborem spolku sv. Vincence z Pauly, připravovalo útulek pro ošetřovatelky nemocných a postupně se z něho vyvinul úplný pozdější spolek sv. Marty. Spolek v prvním desetiletí pečoval o nemocné ošetřováním po domech. Kromě ošetrovací péče podporoval chudobné peníze, potravinami a otopem. Spolek se také staral o opuštěné, neduživé děti, které doporučoval do příslušných ústavů, podporoval i jiné dobročinné ústavy a spolky. Spolek zřídil v únoru 1922 pohřební fond, z něhož byla vyplácena podpora při úmrtí jeho členů, v roce 1927 byl zřízen svatební fond, z něhož se poskytovala podpora při sňatcích. Spolek organizoval rovněž přednášky, besídky, večírky a divadla, pořádal kurz šití. Pro stavbu útulku pro zestárlé členy koupil spolek dům v Šafaříkové ulici. Pro neshody s nájemníky ho však musel prodat a koupit jiný dům v Martiňákové ulici č. 9, kde v současné době má sídlo Charita Prostějov. Je zajímavostí, že právě 28. září 1933 byl při velké svatováclavské slavnosti dům posvěcen a Božím řízením připadla oslava 20tiletého výročí na tento den. Útulek byl otevřen 1. října 1933 a správu převzaly řádové Sestry sv. Karla Boromejského a od roku 1946 řeholní sestry Cyrilometodějské kongregace z Brna. Lůžková kapacita v „Martě“ byla asi 30 lůžek. Sestry zde přečkaly i bouřlivý rok 1950 a pracovaly v útulku až do srpna 1960.
- V letech 1951-1952 převzala všechny charitativní ústavy pod svou správu nová Česká katolická charita v Praze a v roce 1960 byly tyto ústavy všechny zestátněny. Podle záznamů v archivu Prostějov byl spolek „Marta“ likvidován v listopadu 1951, kdy měl asi 1800 členů. V roce 1959 bylo údajně zjištěno, že spolek vyvíjí nadále nepovolenou činnost a v prosinci 1959 byla provedena další likvidace a asi 1750 členům měly být vyplaceny jejich členské podíly.
- Charitnímu dílu na Prostějovsku se do 50. let dařilo. Za zmínku ještě stojí zbudování dětské opatrovny v Němčicích na Hané v roce 1913, sirotčince v Nezamyslicích, který byl založen již roku 1878, útulku sv. Josefa v Plumlově pro osiřelé chlapce (1926), při kterém byla zřízena i školka pro děti od 3 do 6 let. V bývalém zámku ve Víceměřicích byl zřízen sestrami dominikánkami z mateřince v Olomouci-Řepčíně ústav pro slabomyslné těžšího typu, v Určicích již v únoru 1890 byl otevřen chudobinec a za první světové války obec přidělila do chudobince k výživě i místní sirotky. Ústav zápasil s bídou a v letech 1918-1928 v něm využívalo charitních služeb celkem 124 osob. Podobně jako v jiných charitních ústavech byly řeholní sestry v Určicích po roce 1960 zbaveny vedení ústavu a odstěhovány.
- Po roce 1950 sice charitní ústavy dále sloužily potřebným, avšak řádové sestry z nich postupně musely odejít. Vlastníkům těchto zařízení, které byly zestátněny, nebyly již mnohé z těchto budov navraceny.
- Od roku 1991 byla postupně obnovována síť farních a diecézních charit. V Prostějově dne 13. 10. 1991 byla ustavena Charita Prostějov arcibiskupem olomouckým Mons. Janem Graubnerem a po ustavení

Arcidiecézní charita Olomouc se stala její součástí. Zakládajícími členy a zástupci Charity byli Ing. Jaroslav Tvrdík, paní Eva Tvrdíková a pan Jiří Laurenčík. Vznik podpořil pater Jan Gacík. Své zázemí měla Charita na Filipcově náměstí. Od října 1991 do ledna 1992 pracovalo na charitě 20 dobrovolníků, kteří zajišťovali příležitostnou pečovatelskou pomoc, odvoz zájemců autem do kostela, sbírky šatstva a jiných předmětů pro vytvoření šatníku pro potřebné, přípravu a odesílání balíků do misí. Nejvíce se však obraceli na charitu lidé s požadavkem o ošetrovatelskou a pečovatelskou službu. V řadách dobrovolníků bylo i několik zdravotních sester již v důchodovém věku, ale činnost ošetrovatelské služby se ještě nepodařilo zahájit. V březnu roku 1992 zorganizovala charita Charitní ošetrovatelský kurz bl. Zdislavy pro budoucí pracovnice charitní ošetrovatelské služby. Zásluhou Klubu křesťanských zdravotníků v Prostějově kurz úspěšně proběhl v Olomouci a více jak 50 jeho účastnic z okresů Prostějov, Kroměříž a Vyškov zde obdrželo po teoretických i praktických zkouškách osvědčení pro vykonávání ošetrovatelské služby v Charitě. Dne 1. 3. 1993 byla Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba zaregistrována.

- Charita pro rozvoj své činnosti neměla potřebné prostory. Řád Milosrdných bratří nabídl možnost bezplatného užívání na dobu 5 let v prostorách bývalého kláštera na Olomoucké ulici za předpokladu předložení projektové studie na využití nabízených prostor. Prostory byly v havarijním stavu, na jehož odstranění by bylo zapotřebí velkých finančních prostředků. K záměru nakonec nedošlo, pravděpodobně z důvodu velkého finančního zatížení teprve se rozvíjející charity. Na určitou dobu zde bylo jen uloženo šatstvo ze sbírek.
- Dne 27. 1. 1992 na základě organizačního řádu ACHO byla delegována právní subjektivita na oblastní charitu v Prostějově a 19. 3. 1992 schválen název Charita Prostějov, následně 19. 5. 1992 přiděleno identifikační číslo. V červenci 1992 Město Prostějov předalo Charitě zatím do bezplatného pronájmu 2 kanceláře na ulici Sádky 14, o což se tehdy zasloužil v městském zastupitelstvu pan Jindřich Miklas. Prostory byly v nevyhovujícím stavu a opět za pomoci pana Miklase Město provedlo opravy podlah, oken včetně nátěrů, zavedlo plynové topení, osvětlení, zprovoznilo sociální zařízení apod. V letech 1992 – 1993 se vystřídali na pozici ředitelů oblastní charity MUDr. Jan Tobola, paní Daniela Tobolová a pan Jindřich Miklas. Do roku 1993 převažující činností Charity je organizování šatníku, zapojení se do mezinárodní humanitární pomoci přípravou šatstva, organizování pěveckých vystoupení v kostele, pomoc při umísťování dětí z Černobylu a zajištění jejich volnočasových aktivit apod.
- Od roku 1993 se převažující činností Charity Prostějov stává Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba v rodinách, která na různých místech vznikala v době, kdy ČKCH neměla ještě vybudovanou vnitřní strukturu. Projekt byl celostátně schválen v roce 1991 jako experiment. Tato forma umožňovala zdravotnickou činnost v době, kdy ještě platil zákon kodifikující státní monopol ve zdravotnictví. Projekt experimentu, stanovený jako dvouletý, byl prodloužen o jeden rok do 31.12.1993 a byl plně financován státní dotací. Pro rok 1993 byl experiment rozšířen o možnost financovat zřízení a provoz nově vzniklých středisek v rámci místních Charit z plateb zdravotních pojišťoven. Po vydání zákona 160/92 Sb., o nestátním zdravotnictví, bylo 42 středisek registrováno jako nestátní zdravotnické zařízení Ústředím ČKCH jako provozovatelem. Provozovateli nových středisek, k nimž patřila i Ošetrovatelská a pečovatelská služba Prostějov, se staly přímo místní Charity, tzn., že do smluvních jednání s pojišťovnami, dodavateli zdravotnického materiálu apod. již místní charita vstupovala samostatně, nikoli přes Ústředí ČKCH, odbor CHOS.
- Od 1. 8. 1994 byl jmenován statutárním zástupcem pan Stanislav Glac, který nahradil jednatele pana Pavla Šmidru. V té době měla Charita 9 zaměstnanců, 5 dobrovolníků a její služby využívalo asi 70 uživatelů.
- Za působení pana Glace do června 2001 pracuje na Charitě Prostějov v průměru 11 zaměstnanců, což představuje v průměru 8,3 přepočtené úvazky a úkony ošetrovatelské a pečovatelské služby využívá ročně 130 uživatelů. Za zmínku stojí některé ze záměrů, které však nebyly uskutečněny, např. fara v Určicích měla být přeměněna na „Dům pokojného stáří“. Objekt v té době sloužil jako domov důchodců a bylo zde umístěno 12 žen. V následujícím roce z tohoto projektu sešlo. Do „Mariina domu“ v Určicích pouze dojížděla zdravotní sestra, ale i tato služba byla ukončena v květnu 1996. Dalším záměrem bylo odkoupit od podniku Sladovny objekt bývalého učňovského střediska za účelem zřízení „Domu pro opuštěné děti“. Nebyly však vyřešeny vlastnické vztahy a okresní hygienik tento objekt neschválil pro pobyt malých dětí, a tak bylo ze záměru rovněž upuštěno. V roce 1995 začíná do charity pronikat i výpočetní technika, zpracování účetní a mzdové agendy vlastními silami.

- Dalším mezníkem v historii Charity Prostějov byla registrace v rejstříku Ministerstva kultury 30. 10. 1996. V roce 1996, kdy se začala řešit otázka restitucí církevního majetku, vznikla myšlenka vybudování „Charitního domu pokojného stáří Marta“, neboť v následujícím roce měl být objekt prostějovské charity navrácen.
- Ze záslužných činností, které v roce 1997 Charita Prostějov vyvinula, byla humanitární pomoc při povodních, kdy charita organizovala sbírku a příjem věcných darů, které pak na své náklady převážela do postižených míst.
- V roce 1998 postihla Charitu nemilá událost. Neznámý pachatel se vloupal do sídla na Sádkách a odcizil finanční hotovost i s výpočetní technikou, která byla zapůjčena od Města Prostějova. Činnost charity i nadále je zaměřena na CHOPS a humanitární pomoc. Rovněž je i spousta starostí s navrácením majetku, které však vázne. V roce 2000 měl pan Glac nepříjemný úraz, který ho vyřadil z pracovního procesu na velmi dlouhou dobu. Na charitu sice docházel dle možností, ale protože neměl zástupce, začal především administrativní chod Charity upadat. Bylo nutné pana Glace nahradit, a tak byl požádán Bc. Dušan Pořízka. Bylo velice těžké převzít organizaci v takovém stavu, a proto pan Pořízka z funkce asi po 3 měsících odstoupil.
- Existence Charity Prostějov byla ohrožena. Zástupci ACHO hledali vhodného nástupce. Rozhodli se pro pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc, toho času na mateřské dovolené, paní Marii Schwarzerovou, která v červnu 2001 převzala úlohu statutárního zástupce. Čekala ji nelehká práce, navíc pro ni nová. Bylo nutné se seznámit s chodem charity, dát do pořádku účetní evidenci, mzdovou problematiku, evidenci majetku, vztahy se zdravotními pojišťovnami, výkaznictví pro orgány státní správy a zajistit chod pečovatelské a zdravotní služby tak, aby se vnitřní potíže neprojevovaly na práci s uživateli služeb. Navíc prostory pro organizaci, která měla 11 zaměstnanců, byly opravdu nevyhovující a stísněné. I přes počáteční potíže se podařilo ukončit rok ziskem.
- Od Města Prostějov byla Charitě pronajata ještě jedna místnost v přízemí na stejné adrese. Tím se alespoň částečně vyřešilo pracovní zázemí. Město Prostějov v té době začíná stavět komplex domů s pečovatelskou službou. Charita Prostějov tak na základě výběrového řízení získává v roce 2002 nové prostory pro pracovnice CHOPS na Hacarově ulici č. 2. Místnosti jsou sice umístěné v suterénu, přesto je to nesrovnatelné se situací dříve. Charita se začíná modernizovat a rozvíjet. Prostory jsou vybaveny novým nábytkem, postupně se začíná rozšiřovat i vozový park, protože přibývá klientů jak v ošetřovatelské, tak v pečovatelské službě. Nárůst klientů má za následek i navýšení příjmů, především od zdravotních pojišťoven. Současně s rozvojem charity jsou spojené i vyšší výdaje. V roce 2002 se charita zapojila do konání Tříkrálové sbírky, která je rovněž nepřehlédnutelným zdrojem příjmů.
- Od května 2003 přibyla nová služba, kterou Charita poskytovala seniorům především žijícím v domě s pečovatelskou službou, a to stacionář pro seniory. Dobré hospodaření také umožňuje zavést i výhody pro zaměstnance, v tomto případě to byl příspěvek na stravné ve formě stravenek.
- V září 2004 se úspěšným jednáním s Městem Prostějov podařilo přestěhovat služby z tmavého suterénu na Hacarově ulici do nového domu na ulici Polišenského 1, kde je činnost provozována dodnes. Získané prostory jsou větší a v rámci poskytovaných služeb nabídla Charita také respitní (úlevovou péči), která spočívá v pomoci pečujícím osobám, které nejsou schopny z jakýchkoli důvodů na přechodnou dobu pečovat o své blízké. Současně přibýlo i zajištění fakultativních činností jako jsou pedikúra nebo masáže.
- Od roku 2005 začíná spolupracovat s charitou auditorka a současně i daňová poradkyně paní Ing. Kastnerová, neboť problematika daní a účetnictví je pro neziskové organizace opravdu spleť.
- V únoru roku 2006 byl otevřen stacionář pro osoby s psychickým onemocněním. Jde o ojedinělé zařízení tohoto typu v regionu Města Prostějova. Nepodařilo se však získat pro stacionář prostory, a proto se musela uskrovnit CHOPS a uvolnit část svých prostor pro činnost stacionáře. K 31.12. téhož roku však byla pro nedostatek finančních prostředků čtyřletá činnost stacionáře pro seniory ukončena.
- V roce 2007 získal konečně Denní stacionář pro osoby s psychickým onemocněním vytoužené prostory v levé části chodby. Do uvolněných prostor po stacionáři se vrátila pečovatelská služba, která spolu se službou zdravotní obývá pravou část přízemí. Toto rozmístění je stejné do současné doby.
- V následujících letech nedošlo, co se týče provozu, k výrazným změnám. Za zmínku stojí získání „sociálního automobilu“ v roce 2009, který díky štedrým sponzorům slouží k rozvozu obědů v pečovatelské službě. V té době pracuje na Charitě Prostějov 28 zaměstnanců, z toho 7 na dohodu o

pracovní činnosti a 3 na dohodu o provedení práce. V Denním stacionáři poskytujeme službu 32 uživatelům. Nabízíme jim komplex služeb a pravidelnou individuální a koncepční pomoc. Aktivizační činnost je uskutečňována formou pracovní rehabilitace (návlek pracovních dovedností zaměřených na podporu soběstačnosti, i v zaměstnání uživatele), psychosociální rehabilitace (sociálně právní informační servis, návlek sociálních dovedností, výuka cizího jazyka) a volnočasových aktivit (sport, literární činnost, zeměpisný kroužek, výuka hry na hudební nástroj, pěvecká činnost, turistika). Programy jsou přizpůsobovány potřebám a přáním uživatelů dle individuálních plánů a osobních cílů s přihlédnutím k jejich zdravotnímu stavu. Ošetrovatelská služba poskytuje odborné zdravotní výkony až 270 klientům ročně a v pečovatelská služba až 150 klientům. Do budoucna se snad podaří rozšířit pečovatelskou službu i do okolních obcí, která je v obcích z kapacitních důvodů vykonávána jen výjimečně. Vozový park v počtu 9 automobilů využívají dle potřeby všechny služby.

- Samostatná část je věnována otázce navrácení charitního majetku a projektu, který s tímto majetkem souvisí. Jak bylo již dříve uvedeno, tuto cestu započal již pan Glac v roce 1996. Dle tehdejších úvah měla být v roce 1997 navrátna budova na Martinákově ulici a měla být přeměněna na „Dům pokojného stáří“. Situace se však vyvíjela jinak.
- Roky plynuly a jednání se neustále protahovalo. Až nově nastoupivší paní Schwarzerové nelze upřít zásluhu na tom, že se podařilo získat majetek zpět. Vyžadovalo to značné úsilí, trpělivost a Boží pomoc. V kostce jsou zmíněna další data spojená s touto problematikou. V listopadu 2003 byla udělena otcem arcibiskupem ředitelce Schwarzerové plná moc pro jednání ve věci bezúplatného převodu domu Daliborka 8. Do vlastnictví Charity Prostějov byl majetek předán formou daru od Olomouckého kraje v lednu 2004. V dubnu roku 2006 proběhl vklad domu Daliborka 10 a Martinákova 9 vč. zastavěných ploch a nádvorí do vlastnictví Charity Prostějov bezúplatným převodem od ČR-Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. V budově na Martinákově ulici v době převedení majetku je nadále umístěn domov pro psychotiky, jehož zřizovatelem je Olomoucký kraj. Tento domov je zde v bezplatném užívání až do května roku 2008, kdy je přestěhován do nově vzniklých prostor v bývalém areálu Nemocnice Prostějov. V září roku 2006 dostává paní Schwarzerová plnou moc od Charity Česká republika pro jednání ve věci zahrad k domu Daliborka 10 a Martinákova 9. V červenci roku 2007 opět dána plná moc od otce arcibiskupa k uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o směně pozemků mezi Pozemkovým fondem a Charitou a až v červnu 2010 byl proveden vklad zahrad do vlastnictví Charity darem od Náboženské matice. Uběhlo celých 14 let od prvního pokusu získat zpět zabavený majetek v 60. letech.
- Se získáním majetku však vyvstala otázka, jak s ním naložit. Majetek byl navrácen v katastrofálním stavu. Na budovách Daliborka udělala dřevomorka své, zmizely podlahy, stropy, rozbitá okna, co bylo možné ukrást, bylo ukradeno. Přilehlé zahrady, za dlouhé roky neudržované, byly zarostlé bezem, kopřivami a bodláčím. Chodníček, který propojoval protilehlé budovy, nebylo možné ani objevit. Jako nejlepší by se pro mnohé z nás jevila varianta vše prodat. Pro paní ředitelku to byla ale výzva. Majetek nebyl ještě navrácen a už v její hlavě vznikl nápad na pilotní projekt vybudovat chráněné bydlení pro postižené děti a jejich stárnoucí rodiče, projekt pod názvem „Charitní centrum Marta“.
- Původní vize měla tři části výstavby. První „Domov Daliborka“ - pro seniory jejich dospělé děti s postižením má vzniknout rekonstrukcí objektů Daliborka 8 a 10 s kapacitou 28 lůžek. Charita zde bude poskytovat ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, asistenci a poradenství. Druhá část „Chráněné bydlení Marta“ - pro zdravotně a mentálně dospělé děti s postižením má vzniknout rekonstrukcí objektu na Martinákově ulici 9, kde vznikne 5 bytových jednotek pro skupinové bydlení 27 klientů. Třetí část „Chráněné bydlení Matky Terezy“ - pro dospělé děti s mentálním či zdravotním postižením s vysokou mírou soběstačnosti má vzniknout novou výstavbou ve vnitřním areálu s kapacitou 18 samostatných bytových jednotek pro 27 klientů a dvěma místy pro návštěvy a stáže studentů. Rozpočet na výstavbu činil přes 100 mil. Kč. Pokud by výstavba probíhala současně, bylo by nutné získat značně vysoké finanční prostředky. Z důvodu velké finanční náročnosti se zvolila nová cesta – stavět po etapách. První etapou se stal „Domov Daliborka“. Projektová žádost byla podána Výboru Regionální rady v červnu 2008 s cílem dosáhnout prostředky na výstavbu z Evropských fondů. Podmínkou poskytnutí dotace je 15% podíl vlastních finančních zdrojů z celkových nákladů projektu, které činí 35 mil. Kč. A tak započala cesta k získání vlastních zdrojů. V roce 2006 byl projekt představen veřejnosti v přímém přenosu České televize na koncertu Dny lidí dobré vůle na Velehradě. Od nadačního fondu Most naděje a s dárcovských

sms se Charitě podařilo získat 600 tis. Kč. Charita Prostějov se zapojila do celorepublikové sbírky „Akce cihla“, která proběhla v letech 2007 – 2009 a vynesla na tento záměr okolo 150 tis. Paní ředitelce se úspěšným jednáním s E.ON Trend s.r.o. České Budějovice podařilo získat 3,2 mil. Kč účelově vázané na pořízení energetického hospodářství a nelze opomenout také dárce z řad firem jako Teplotechna Olomouc a soukromých dárců, kteří přispěli celkovou částkou 117 tis. Kč. Přesto stále Charitě chybí okolo 2 mil. Kč, aby dosáhla na dotaci z Evropských fondů pro regionální rozvoj. Charita Prostějov zaslala svůj projekt do České televize s žádostí o zařazení do přímého vysílání Adventních koncertů. Projekt pro svoji ojedinělou a zajímavou myšlenku byl vybrán a představen v živém vysílání poslední adventní neděle roku 2010. Diváci výrazně přispěli svými dary na dofinancování projektu, a to částkou 2 093 tis. Kč. Rok 2010 byl rokem stěžejním. Projektová žádost byla rozhodnutím Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava schválena k dopracování před uzavřením Smlouvy o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu Střední Morava. Byla vyhlášena veřejná zakázka a vybrána firma pro vypracování projektové dokumentace. V srpnu 2010 bylo vydáno Stavebním úřadem v Prostějově stavební povolení, byla vyhlášena veřejná zakázka a vybrán zhotovitel stavby, uzavřeny smlouvy na zajištění kompletního poradenství a dotačního managementu, technický dozor investora a koordinátora BOZP. Málokdo z nás si dovede představit, kolik času a práce se skrývá za tím, že se podařilo dotáhnout počáteční myšlenku až do této konkrétní podoby.

- V únoru 2011 paní ředitelka Schwarzerová onemocněla. Bylo nutné průběžně řešit již rozjednané práce, a proto pan arcibiskup Mons. Graubner dočasně pověřil pana Ing. Františka Hynka vedením a řízením Charity Prostějov po dobu nemoci paní Marie Schwarzerové, ale ta se na Charitu už nevrátila, takže byl pan Ing. František Hynek jmenován ředitelem. Hned po svém nástupu musel řešit přestěhování sídla Charity z ulice Sádky na ulici Martinákova 9, kde se už od minulého roku připravovalo zázemí pro ředitelství. Důvodem stěhování byl i fakt, že majitel objektu Město Prostějov rozhodl o jeho prodeji a zbourání, už v minulém roce byla vypovězena nájemní smlouva, jejíž termín měl na konci března 2011 vypršet.
- V březnu proběhlo v České televizi oficiální předání výtěžku z Adventního koncertu. V dubnu 2011 byla Smlouva o poskytnutí dotace z ROP podepsána a na začátku dubna započaly stavební práce na Daliborce 8 a 10. Úloha pro nového ředitele nebyla snadná, bylo nutné řešit běžné provozní a personální záležitosti a především záležitosti se stavbou. Stavba pokračovala úspěšně, do zimy proběhly práce na hrubé stavbě, přes zimu se pracovalo na vnitřních prostorech. Na podzim 2012 má být objekt dokončen.
- K dalším významným pracím patří vybudování nového okruhu topení v novém sídle Charity na Martinákově ulici, který vytápí jen tu část budovy, která je zaměstnanci využívána. Důvodem bylo zajištění dostatečného tepla, ale hlavně úspory nákladů na otápení celé budovy. Povzbuzením v práci jsou každodenní drobné úspěchy a konkrétní výsledky, které jsou i vidět. Podařilo se např. získat od firmy Husqvarna za velmi výhodnou cenu zahradní techniku na udržování vnitřního traktu areálu, zprovoznit internetové bankovníctví, zajistit dostupnost emailové pošty pro všechny zaměstnance, zasíťovat program Wincarol ve zdravotní službě mezi zdravotními sestrami na Polišínského ulici a ústředím na Martě apod.
- Díky všem zaměstnancům a dobrovolníkům, kteří se za celou dobu podíleli na charitním díle, díky nim mohla Charita Prostějov vstoupit do podvědomí veřejnosti a plnit svoji nenahraditelnou úlohu v životě těch, kteří její pomoci potřebují. Jistě nejde jen o dílo lidské, ale především o Boží požehnání a pomoc. Poděkování patří všem, kteří se finančně podílejí jakoukoli měrou na rozvoji charitního díla, jako jsou MPSV, Olomoucký kraj, Město Prostějov a další, dále pak soukromé firmy a soukromé osoby. Poděkování patří také všem dobrovolníkům, kteří nezištně věnují svůj čas potřebným a v neposlední řadě patří poděkování pro ty, kteří za charitu obětují modlitby a prosby, bez kterých by Charita Prostějov neušla již takový kus cesty. Jde doslova o naplňování známého rčení: „Člověče přičiň se a Pán Bůh Ti požehná.“ Někdy lze dokonce pronést slova: „My na zázraky nevěříme, my na ně spoléháme.“